

سر مقاله

به کجا بنگریم؟ به چه بیندیشیم؟

به کجا بنگریم و به چه بیندیشیم؟ به نوآوری و خلاقیت برای ارتقای کیفیت برتر، کاهش قیمت با استفاده از روش‌های مهندسی و انجام بموقع تعهدات.

تهیه و تدوین
علی اکبر سعیدی کجا

می‌گویند، همیشه نگاه کردن به جلو و به آینده است که تعیین می‌کند امروز چه بایستی کرد! برخی هم عقیده دارند که گذشته نیز در نگاه به آینده نقش مهمی دارد. نگاه به آینده، نیازمند نوآوری، ابداع و ابتکار است تا زمینه‌های خلاقیت را فراهم آورند. این نگاه به آینده زمینه‌ای برای پرورش نیاز دارد که از کسان تصمیم‌گیری کلان اقتصادی - اجتماعی بایستی آن را فراهم کنند. نهادهای آموزشی که در عرصه آموزش و پرورش فعالیت می‌کنند، زمینه‌های نوآوری و ابتکار را فراهم می‌آورند و با پویا کردن نظام‌های آموزشی، حس آینده‌نگری و اندیشیدن را ایجاد می‌کنند. اما سؤال این است که اگر این حس ایجاد شد و دانشجوی علاقه‌مند و شاداب فکر و اندیشه خود را به کار گرفت، پس از فارغ‌التحصیل شدن می‌تواند در محیط کار و فعالیت، اندیشه نوآوری و تحول را جاری سازد؟

در دنیای امروز که با سرعت، برنامه‌ریزی خود را مبتنی بر تولید اطلاعات و به کارگیری نیروی انسانی خلاق دانش فنی در عرصه فناوری‌ای نوین انجام می‌دهد، این هدف به عنوان اصلی‌ترین هدف در دو زمینه اصلی صنعت و تولید دنبال می‌شود.

- نوآوری در جهت جهانی شدن شرکت‌های بزرگ
- نوآوری در مؤسسات کسب و کار کوچک که اصطلاحاً (SMES) نامیده می‌شوند.

این برنامه‌ریزی‌ها در سطوح کلان، طراحی و هدایت و در سطح شرکت‌ها اجرا می‌شوند. شرکت‌ها عناصر اصلی پیشبرد اقتصاد هر کشور در اتصال با چرخه اقتصاد بین‌المللی (که امروزه جهانی نامیده می‌شود) می‌باشند. رقابت در این میدان با تکیه بر عناصر سه‌گانه کیفیت، قیمت و تحویل شکل می‌گیرد و آن عده از شرکت‌ها که نتوانند این سه مزیت اصلی را با توجه به:

- دوره عمر فناوری‌ها
- دوره عمر کالا و خدمات
- استفاده از منابع
- حفظ و توسعه سهم بازار

ادامه دهند، مطمئناً راه ورشکستگی را در پیش روی خود خواهند دید. اما بنگریم به وضعیت شرکت‌های بزرگ کشورمان که اخیراً وضعیت مالی آنها گزارش شد. وقتی شرکت‌های زیان‌ده دولتی را صرف‌نظر از حوزه فعالیت مسورد بررسی قرار دهیم، می‌توان مشاهده نمود که عدم ایجاد نگرش نوآوری و خلاقیت در روش‌های مدیریت، عدم استفاده اصولی و بنیادی از خدمات شرکت‌های کوچک و متوسط، و رسوب هزینه‌های غیرضروری به صورت سالیانه، باعث می‌شود تا دولت از حساب مردم مبالغ عمده‌ای را بابت حفظ وضعیت جاری، به این شرکت‌ها بپردازد تا بتوانند با این روش یکسال دیگر نیز به فعالیت خود ادامه دهند.

در این زمینه تکلیف شرکت‌های کوچک چه می‌شود؟ رشد ناقص آنها باعث می‌شود تا برای حفظ خود، ایمن بودن از آسیب‌پذیری آثار این شرکت‌های بزرگ، نگرش کوتاه‌مدت و حفظ وضعیت موجود تلاش نمایند. بنابراین صحبت از نوآوری و خلاقیت به قول بعضی‌ها، خوشبینی و گاه خوش‌خیالی خواهد بود.

با این حساب بایستی به کجا بنگریم و به چه بیندیشیم؟ به نوآوری و خلاقیت برای ارتقای کیفیت برتر، کاهش قیمت با استفاده از روش‌های مهندسی و انجام بموقع تعهدات. ■

